

‘Pêwîste jin di siberoja Sûriya nû de bi azadî û îradeya xwe bijîn’

Berdevka Hêzên Ewlekariya Hundiŕîn a Jin li Bakur û Rojhilatê Sûriyê Dîler Temo da zanîn ku divê îradeya jin di Sûriya siberojê de bê paraştin û jin cihê xwe di hemû qadan de bigre.

Birûc Resûl/ Qamişlo

Bi destpêkirina pêvajoya nû ya Sûriyê re gelek guhartin û veguhartinên bingehîn di hemû Sûriyê de hatin jiyar kirin, yek ji wan jî tunekirina îrade û hebûna jina azad di hemû qadên Leşkerî, civakî, siyasî û hwd bû. Hişmendiya nû ya ku Sûriyê pê tê rêvebirin, xwe dispêre heman mebestê ku îradeya jinê di tu qadên jiyane de zindî nebe. Di sedsala 21`emîn de jina ku rojane di herêma Bakur û Rojhilatê Sûriyê de kêliyên efsanewî dinivîse, muhra xwe li hemû şoreşên di cîhanê de qewimîne xistiye. Têkildarî van mi-jaran Berdevka Hêzên Ewlekariya Hundiŕîn ya jinê li Bakur û Rojhilatê Sûriyê Dîler Temo ji Rojnameya me re axivî.

Parastina destkeftiyên şoreşê

Dîler Temo di destpêkê de bal kişand ser rewşa Sûriyê û berxwedana ku

tê kirin û wiha got: “Piştê hilweşîna Sîstema Baas ya qirker û tndrew di Sûriyê de, di aliyê ewlekariya Sûriyê de valatiyeke mezin hat jiyankirin, ji ber şane û çeteyên weke DAIŞ`ê û yêên girêdayî dagirkeriya Tirkîyê xwestin ku careke din xwe zindî bikin û êrişî gelek deverên Bakur û Rojhilatê Sûriyê jî bikin, yek ji wan deverên herf girîng jî Bendava Tişŕin jaran Berdevka Hêzên Ewlekariya Hundiŕîn ya jinê li Bakur û Rojhilatê Sûriyê Dîler Temo ji Rojnameya me re axivî.

‘Bila em bê zarok bimînin, lê bê rûmet jiyan nekin’

Avêsta Menaf/Qamişlo

Ayşa Efendî diyar kir ku li hemberî êrişên dijar ên li ser xaka wan tên kirin xweparastina civakê erka hemû jinan e û wiha got: “Rêber Apo dibêje ‘Jina rêxistinkirî, civaka bi rêxistinkirî ye’ ji bo wê pergalên serdest ewqas ji hişmendiya jinên pêşeng ditirsin.

Li ser herêma Bakur û Rojhilatê Sûriyê her diçe metirsi û gef zêdetir dibin. Rojane bi êrişên ku ji aliyê dewleta Tirk û çeteyan wê li ser destkeftiyên gelên Bakur û Rojhilatê Sûriyê têne kirin, dixwazin bi van êrişan re metirsiyê di nava gel de çêbikin. Gel jî ji bo parastina xaka xwe xwedî helwest e û êrişên ku rojane tînin kirin, şer-mezar dikin. Metirsiya pergalên ser-dest li hemberî pêşengiya jinan e, û armanca wê ew e ku jin û civakê bê bandor bike. Têkildarî êrişên dawî û li hemberî êrişan pêwîste ku xweparastina civakê di kîjan astê de be, Rêvebira Komîteya Insiyatîfa Azadiya Rêber Apo Ayişa Efendî ji Rojnemeya me re axivî.

‘Em ji derveyî azadiyê tiştekî din napejirînin’

li ber xwe didin. Da ku em tavahî destkeftiyên şoreşê ji hemû pîlan û êrişan biparêzin.”

Di pêşeroja Sûriyê de pêwîste jin bi îradeya xwe were naskirin

Dîler da zanîn ku sîstema hatiye ser serweriyê, zihniyeta wan ji ya Baas ne cudatire û wiha domand: “Piştî ketina rêjîma Baas û serwerbûna rêveberiya HTŞ`ê li ser Sûriyê, em dibînin ku terz û rêvebirina wan ji hikumeta Baas ne cudatire, di aliyê zihniyetê de hemû dişibin hev ji ber armanca hemû hêzên desthilatdar di asta yekemîn de tunebûna rol û îradeya jin di hikumet û civakê de ye. Li ser wê esasê me dît ku dîsa hebûna jin di asta leşkerî û diplomasî de qebûl nakin. Bê gu-man em bi tundî vê yekê qebûl nakin, armanca me weke Bakur û Rojhilatê Sûriyê avakirina Sûriyeke demokratîk ne navendî ye, tê de mafê her kesî bê parastin û jin bi

îradeya xwe ya azad jiyan bike. Ev jî yek ji mîras û destkeftiyên şoreşa me ya Rojavayê Kurdistanê ye. Ji lewra em jî weke jinên ku li ser xaka Sûriyê jiyan dikin, em ê bi armanca misogerkirina mafê jinê di hemû aliyên jiyane de kar û xebatê bikin. Em eşkere û vekirî ji hikumeta nû re jî dibêjin ku divê jin cihê xwe di her cihî de bigire.”

‘Em ê li piştta hêzên xwe bin’

Berdevka Hêzên Ewlekariya Hundiŕîn a jin Dîler Temo di dawiya axaftina xwe de bang li hemû gelê Kurd kir ku tevî refên xweparastinê bibin û wiha got: “Em di vê pêvajoya girîng de weke hêzên Ewlekariya Hundiŕîn bang li hemû gel û ciwanên xwe dikin ku tevî seferberiyê bibin, tevî refên şer bi QSD, YPG û YPJ`ê re bibin. Ji zarokên 7 salî heya 70 salî em bi yek hêz û îradeyê li piştta hêzên xwe bin. da ku em rê li pêşiya hêzên dagirker yên ku dixwazin destkeftiyên me têkbibin, venekin.”

Apo û azadiya xwe divê em têkoşîn û berxwedana xwe bilind bikin. Heta azadiya fîzîkî ya Rêber Apo pêk neyê, azadiya me pêk nayê. Pêwîst e em di vê xalê de bawer bin. Divê em vê salê bikin sala azadiya Rêber Apo û hemû jinan. Ji aliyê din ve jî divê em hêza xweparastina xwe xurt bikin û bi hev re civaka xwe biparêzin. Ji bo vê jî pêwîstiya me bi yekîtiyê heye û pêşengê vêya jî, jin in. Her wiha dewleta Tirk û çeteyên girêdayî wê, bi rêbazên şerê taybet diwazin metirsiyê di nava civakê de ava bikin û gelan ji ser xaka wan bidin koçberkirin. Lê ev civaka ku bi salan e rastî êriş û qirkirinan tê êdî dijminê xwe baş nas kiriye. Ev xaka ku bi xwîna şehîdan hatiye bidestxistin wê wisa rehet ji çeteyan re nemîne. Em ê heta dawî parastina xaka xwe bikin û li kêleka şervanên ku ji bo parastina vî gelfî ser dikin bisekinin. Dibe ku em bê zarok bimînin, lê bila em bê rumet jiyan nekin.”

‘Ji bo parastina xaka xwe, emê xwe û zarokên xwe feda bikin’

Rêvebira Komîteya Insiyatîfa Azadiya Rêber Apo Ayişa Efendî di dawiya axaftina xwe de wiha got: “Em ê xwedî li keda Rêber Apo derkevin û pêwîst e hemû jin xwedî li vê kedê derkevin. Ji bo pêkanina azadiya fîzîkî ya Rêber

 Ji Pênûsa Jin	
HTŞ`ê jî dixwaze jinê terbiye bike!	
Nehir Pale	
Li ser rûxandina sîstema Esed û hatine HTŞ`ê 19 roj derbas dibin. Di van 19 rojan de li bajarên Sûriyê û bi taybet li bajarê Şamê, Himis, Heleb û Hema zextekî mezin li jinê tê kirin. Nêzikatiyên ku hewl didin jinê terbiye bikin, derdikevin holê. Propaganda lixwekirina cil û bergên islami tê kirin. Heyanî ji destê wan tê dixwazin jinê ji têkoşina wê dûrbixinin û li malê bidin rûniştandin. Mîna ku bibêjin siyaset ne karê jinê ye, ciyê wê li mutfexê ye. Li Sûriyê temenê têkoşina jinê bûye zêdetirî 50 salî, dibe ku destpêkê jina Kurd pêşengtî kir lê nîha ev têkoşin berfêreh bûye û ji bo tevayî jinên cîhanê bûye tecûrbeyeke gelekî mezin. Ev tecûrbê gihîştîye asta ku bi sedan jinên Ereb, Ermen, Kurd, Çerkez, Aşûr û Turkmen li hevdu kom bibin. Di van komxebatên xwe de rewşa siyasî ya Sûriyê binirxînin û her tim xwedî nêrîn bin. Ji nav civaka Dêra Zor, Tebqa û Reqaqê jinên ku pêşengtiya xebatê bikin, derdikevin. Bi wêrekî ber-pirsyartîya xebatê radikin, tevî hemû çalakîyan dibin, feraseta wan a azadiyê tê guhertin û têdikoşin. Yek ji wan jî şehid Kerem Ehmed El-Şehab bû. Têkoşina wê gihîştê asta ku canê xwe feda bike. Jina ku bi destê civaka zayendperestî hatiye perçiqandin, êdî bêdeng namîne, daxwaza wan ku hebûna xwe diyar bikin gelekî li pêş e. Bi riya komîte û meclîsên jin jinan birêxistin û perwerde dikin. Civakê birêxistin dikin û pirsgrîrêkên civakî çareser dikin. HTŞ`ê bi destpêka hatina xwe re êrişî jin kir û bi rêbazên hemû hêzên desthilatdar bikartinin û dixwaze dawî li xebatên jin bin in. Çawa niha li Tirkîyê û Îranê zextekî mezin li jinê tê kirin, tevgerên Islami dixwazin li Sûriyê jî wê zextê li jinê bikin. Dewleta Tirk a dagirker bi rêbazê girtine hewl dide ku jinê terbiye bike. Dayikên ku temenê wan 83`ê sale bi sûcê têkiliya wan bi PKK`ê re heye û bûne alîkar hukum li wan dibire û dixz zindanê. Li Îran ji hukman nêzikatî tê kirin û hemû darvekirinê li hemû jinên têkoşinvan tê birin. Çeteyên Tirkîyê li bajarên Sûriyê yên dagirkirî heman rêbazan li hemberî jin didin bikar anîn. Ji nêzikatiyên HTŞ`ê yên ji jinê re tê fêmkirin ku ew ê cî nedin jinê û mîna dewleta Tirk û Îranê neziî jinê bibin. Ew jî wê zayendpereştî weke pirsgrîrêk nebinin û di bin navê ola Îslamê de jinê girê bidin. Li Herêma Bakur û Rojhilatê Sûriyê Meclisa Kombûna Jin a Zenûbiya, Kongra Star û Meclisa Jin a Sûriyê di vê pêvajoyê de ji berê zêdetir têkoşina xwe xurt kirin. Hewl didin ku xwe bighînin hemû jinên Sûriyê. Ji bo jin tevî kongreya netewî ya Sûriyê bibin û di nivîsandina destûra Sûriyê de ciyê xwe bigirin ji hemû alîyan ve xwe birêxistin dikin. Li Sûriyê ev pêvajoya nû ya ku destpêkiriye ji bo jin frîsetekî mezi-ne, çiqasî xwe birêxistin bike wê ew qasî xwe biparêze û di xebatên xwe de bighîje destkeftiyên mezin. Jina Sûriyê dikare ji hemû jinên cîhanê re pêşengtî bike û bibe mînak.	

Bircên Amedê

Bircên Amedê bûne nasnameya Amedê. Her bircek xwedî çîrok û dîrokek e. Dema mirov çîrokên bircên Amedê nas bike dikare serpêhatiyên vî bajarî jî nas bike. Ev birc nîşan didin ku Amed çiqas bajarekî kevnar e.

Navenda Nûçeyan	
Amed, bi bircên xwe û bedena xwe tê naskirin. Bedena Amedê bi bir-can xeml û xêza xwe neqîşandiye û xwe ji dijminan parastîye. Her bircek, ji bo bedema Amedê bûye mertal û piştekek. Li ser Bedena Amedê di serdemên cûda de 82 birc hatine avakirin. Gelek ji wan gîlover in. Hin ji wan çarqozî û pirqozî ne. Hin ji wan 2 qat, hin ji wan jî 3 qat in. Qatê jêr wekî em-bar ango depo hatiye bikanarin. Qatê jor jî ji bo leşkeriyê hatiye bikanarin. Bircên ku li hemberî êrişên şer û xwezayê li ser lingan mane gelek jê rastî tarîbatê mezin hatine. Her çiqas ji aliyê Şaredariya Bajarê Mezin a Amedê û Wezareta Çandê ve hinek ji wan hatine restorekirin jî dîsa li benda rastorasoyek nû ne. Gelek bircên Amedê çîrok li ser wan hatine gotin. Bi çîrok û serpêhatiyên xwe di nava rûpelên dîrokê de hatine parastin. Di nava 82 bircan de yên herî zêde têne naskirin, Birca Bilind ango Birca Ben û Sen, Birca 7 xwişk û bira, Birca Bizinê, Birca Merwanî, Birca Keça Qral, û Birca Tupîşk têne naskirin.	
Birca 7 xwişk û bira	
Li aliyê başûrê Bedena Amedê hatiye avakirin. Ev birc jî wekî Birca Bilind, di sala 1183-1232'an de ji aliyê Artûkiyan ve hatiye avakirin. Ji bo Hikûmranê Artûkiyan Melîk Salih ji hêla Mîmar Kurê Cafer ve hatiye avakirin. Ev birca grover, bi bilindbûn û mezinbûna xwe heybete. Li ser vê bircê figurê qertelê du serî, şêrê bi bask, şêr sewalên din hatine kolandin. Li aliyê din Kitabeya li ser sînga ve bircê hatiye nivîsandin, wekî mirov bazinekî nexşandî têke gerdena vê bircê. Mirov li hemberî xeml û xêza wê matmayî dimine. Ev birc jî wekî Birca Bilind ji binî heta jor bi avayekî estetîk aheng hatiye neqîşandin. Ji kitebeya ku wekî gerdenekê beşna pêçaye heta figurên heywanan rengê huner û ostatiyek mezin tê xuyakirin. Ev kitabeya kaligrafîk ku wecê bircê dike du parçe; li ser kevîrên fireh wekî dantênê bi moriyan hatiye xemilandin. Dîsa li ser vê bircê jî figurên şêrê bi bask û sermîrov ku teriya wî serê ejderhaye hatiye bicih kirin. Ev figurê şêr ku li cem û rastê wecê bircê hatine çêkirin, li binya bazinê kitabeyê hatine bicih kirin. Dîsa li binya bazinê kitabeyê û orta herdu şêran figurê qertelê du serî hatiye kolandin. Di van nexşe û figurên hatine kolandin şêran bi tac û baskin. Teriya şêra wekî serê ejderha hatiye çêkirin. Serê şêran, mîna serê insanan hatiye çêkirin. Ev figurên şêran, figurê şêrên li pêş Pîramîtên Misrê yê serî mirov û laşê wî şêr tîne hijê mirovan. Li aliyê din, li ser vê	
Birca Benûsen	
Birca Bilind ango Ben û Sen li newala Çemê Dicleyê dinere. Pa-rastina wê hêsan e. Birc 4 qozî ye. Bircên dora wê dûrî hev in. Li gorî kitabeyan tê zanîn ku berhemê Artûkiyan e. Di navbera salên 1183- 1232'an de di dema Melîk-el Salih ebû'l-feth Mahmûd ve hatiye çêkirin. Mîmarê wê Cafer kurê Brahîm e. Li ser bircê bi tevahî 6 motifê şêr hatine kolandin. Motifên şêran bi tac û baskin. Teriya şêra wekî serê ejderha hatiye çêkirin. Serê şêran, mîna serê insanan hatiye çêkirin. Ev figurên şêran, figurê şêrên li pêş Pîramîtên Misrê yê serî mirov û laşê wî şêr tîne hijê mirovan. Li aliyê din, li ser vê	
Birca Keçikê	
Li rojhilata Deriyê Mêrdîn, li ser zinarekî hatiye avakirin. Di nava bircan de birca herî kevn û mezin e. Her çiqas dîroka wê baş neyê zanîn jî li nivîsên hatine dîtin tê gotin ku di sala 1223'yan de ji aliyê Kurê Mervaniyan ve hatî-ye restorekirin. Ev birca ku ji 11 kemeran pêk tê wekî perestgeh jî hatiye bikanarin. Tê gotin ku tunela di bin vê bircê re derbasî derveyî bircê dibe bi betonê hatiye girtin. Ev birca ji aliyê Xoriyan ve hatiye avakirin Berî Zayinê di sala 349'an de ji aliyê Împaratorê Roma Kons-tandinos ve hat restorekirin. Herî dawî di sala 2002'yan de ji	

aliyê Wezareta Çandê ve ji nû ve hate restorekirin û deriyê xwe ji turizmê re vekir.

Birca Nûrê
Li rex Birca 7 xwişk û birayan hatî-ye avakirin. Ev birc wekî berhemên Selçûqiyan ya herî xweşik tê zanîn. Di navbera salên 1085-1183'an de hatiye avakirin. Ji aliyê Mîmar Selamî kurê Muhamedê Rihayî ve hatiye çêkirin. Kitabeya li ser vê bircê bi nivîsa Kûfî (Nebatî) dijmin ji bo lihevhatinê nameyekê ji 7 birayan re dişîne. Dixwazin 7 bira teslim bigire. 7 Bira jî, şert û mercên teslîmbûna xwe ji qral re radigihîne. 7 bira dixwazin qral bi xwe were wan teslim bigire. Li ser vê daxwaza 7 birayan, qral daxwazê wan qebûl dike û li gel fermanدارên xwe diçe birca 7 birayan. Piştî qral û fermanدارên xwe dike-vin hundir bircê teqîn pêk tê. Çawa ku dikevin depoyê teqîn çêdibe. 7 birayan depoya barûtê teqandibûn. Bi teqînê re qral, fermanدارên wî û 7 bira dimirin.
Birca Keçikê
Li rojhilata Deriyê Mêrdîn, li ser zinarekî hatiye avakirin. Di nava bircan de birca herî kevn û mezin e. Her çiqas dîroka wê baş neyê zanîn jî li nivîsên hatine dîtin tê gotin ku di sala 1223'yan de ji aliyê Kurê Mervaniyan ve hatî-ye restorekirin. Ev birca ku ji 11 kemeran pêk tê wekî perestgeh jî hatiye bikanarin. Tê gotin ku tunela di bin vê bircê re derbasî derveyî bircê dibe bi betonê hatiye girtin. Ev birca ji aliyê Xoriyan ve hatiye avakirin Berî Zayinê di sala 349'an de ji aliyê Împaratorê Roma Kons-tandinos ve hat restorekirin. Herî dawî di sala 2002'yan de ji
Nivîs û figure
Hemû şarîstan û hikûmdarên ku di Amedê re derbas bûne, li ser diwarê Birca Deriyê Çiyê kitabe, nexş, îşaret û sembolên xwe bi cih kirine. Li gelek cîhan figur û peykerên heywanên cûda cûda û gihayên cûda cûda hatine çêkirin. Ji aliyê kitabe û nexşeyan ve birca herî dewlemend e.

Dema ku mirov li ser tablet û nivîsên birc û bedenên Amedê dinere, dibîne ku hemû çand û keda mirovahiyê li vir li hev civi-yaye. Her civakekê bi tablet, nivîs û figurên xwe kevnşepiyan xwe li pey xwe hiştîye. Lê belê ji ber birc û beden gelek car hatiye hilweşandin û nû kirin, gelek ji van tablet û nivîsên ku çand û dîroka van civakan gihandiye

heta roja îro wenda bûne. Tablet, bi piranî jî fikr û nerînen hostayê ku birc û beden lêkirine pêk tê. Figur jî sembol û remzê baweriya civaka wê demê û çanda wê demê tîne ziman. Figur û tabletên Roma û Bizansîyan bi piranî li Deriyê Mêrdîn tê dîtin. Li gorî lêkolînan di nava yek ji van tabletan de wiha tê nivîsandin: “Împaratora ku têk naçe, di pêşengî rêveberiya Qeh-remar Velantîtianus û Grantianus de di bingeha dewletbûyinê de hate avakirin.

Hin nivîs û tabletên dema Abasiyan jî li navbera Deriyê Mêrdîn û Deriyê Çiyê tê dîtin. Di van nivisan de jî navê kesê ku endezyarî li ser vê axê kiriye tê nivîsandin. Di sêrdema Merwaniyan de Amet dibe qada nûkirin û restorasyonên. Merwanî bi piranî li ser avakiran binc, bend û piran rawestîyan. Di vê demê de welatiyên vir di nava hemûn û aramiyê de jiyan. Vê demê Amed dibe mesken û warê zanist, zanyar, endezyar û çandê. Mirov, li ser restorasyona birc û bedenê de li gelek nivîsên peykerê jinek tazî, porkinik ku çarmêgê rûniştiye heye. Li aliyê rastê dîsa motifê kevokê û li binya kevokê jî peykerê jina tazî cih dig-re. Di sêrdema antîk de peykerên jinên tazî yên wekî Kîbele, sembola hunerê xîzmetê dide. Di nivisa hundirê derî de nivîs wiha hatiye nivîsandin: "Mescidê xwedê tenê ji aliyê kesên ku nimêj dikin, rojî digirin, zekat didin û kesên jî xwedê ditirsin ve tê tîjekirin. Nivîs û tabletên ku ji dema Selçûqiyan de li ser Birca Nûr û Findiqî hatiye nivîsandin wiha tê gotin: “Sûltanê mezin, şahê şahan, Sûltanê welatê xwedê. Mezinê ol, welat û cîhanê. Kurê Alparslan Melîkşah, emir kiriye ku ji malê xew çêke. Di sêrdema Eyyubiyan de birc seranser ji nû ve têne nûkirin. Li ser bircên dora Deriyê Çiyê de tabletên Eyûbiyan zêde hene. Li van tabletan wiha tê nivîsandin: “Bila xwediye mezinaniyê Sûltan Melîk kurê kamîl, Şahê musliman û Îslamê, stêrka cîhanê Ebu'l-fet Eyup Melîk Salih Sûltan Ezîz be.”

Figurên li ser bircan nivisandin

Gelek figurên li ser birc û bedena Amedê hatine nivîsandin li benda lêkolîn û vegotina zanistîne. Ev figurên sembolîk, çand û baweriya wê demê dide nîşan. Figurên ku li ser van bircan hatine çêkirin şopa çand û baweriyên şaristaniyên ku di rûpelê dîrokê de hatine li vir bûne mêvan hene.

‘QSD’ê zarokên vê axê ne’

Welatiya bajarê Qamişlo Amîne Emîn diyar kir ku dagirkeriya Tirk her roj komkujiyan li ser gel pêk tîne, li hemberî vê dagirkeriyê QSD’ê ax û rûmeta gel diparêze û got, “QSD’ê zarokên me ne û erkê wan ew e ku ax û çavkaniyên jiyane biparêzin.”

Ronaz Silêman/Qamişlo

Êrişên dewleta Tirk a dagirker ên li diji herêmên Bakur û Rojhilatê Sûriyê ne nû ne, lê belê bi armanca dagirkirina beşên din ji axa herêmê, rojane êrişî herêmê dike. QSD’ê ji li hemberî êrişên wan li ber xwe dide û nahêle ew bigihêjin armanca xwe. Gelên vê xakê jî êdî ji aliyê leşkerî, siyasî, rêveberî ve xwe bi rêxistin kirine û ji hemû rewşan re amade ne. Ev gel mîna berê bê îdeolojî, bê rêxistin, bê bawerî, bêhêz nîne. Civakê êdî xwe ji aliyê fikir, paradiğma, rêveberî, bawerî, îrade û leşkerî ve xwe bi rêxistin kiriye, bûye xwedî hêze. Li diji êrişên dewleta Tirk û çeteyên wê ku ev zêdetirî 20 rojan e li Bendava Tişrîn û pira Qereqozaqê rû dide, bi hezaran gelê Bakur û Rojhilatê Sûriyê destekdandin û piştevaniya xwe ji bo şervanên QSD, YPJ û YPG’ê nişan dan. Di heman demê de rojane berê xwe didin bendavê da ku êriş bê rawestandin û aramî êdî pêk were. Herwiha bi saya berxwedana dirokî ya ku QSD, YPJ û YPG’ê li bendava Tişrînê didin meşandin û tevî hemû şer û pevçûnên giran jî heta niha dewleta Tirk û çeteyên wê nikarin encamên ku dixwestin bi dest bêxin.

Giringiya bendava Tişrînê

Bendava Tişrînê li Başûrê Kobanê dikeve, yek ji cihên herî stratejîk li Bakurê Sûriyê ye. Bendava Tişrînê di sala 1999’an de ser çemê Feratê hate avakirin. Di sala 2015’an ji aliyê HSD’ê ve ji çeteyên DAİŞ’ê hate rêzgarkirin. Ev bendav elektrîkê dide piraniya parêzgehên Heleb û Heskê. Ew beşekî mezin eletrîkê dide Bakur û Rojhilatê Sûriyê û ji aliyekê din ve bûye çavkaniya ava vexwarinê û avdana zeviyên li wê herêmê. Zêdeyî 400 hezar kes li Kantona Feratê ji çend aliyên wê sûdê ji bendava Tişrînê dibînin. Di warê pişesazî de, dora 400 kargeh li vê deverê hene, jiyan a gelek kesan bi van kargehan ve girêdayî ye, lewra eger rewşa ewlekari li bendava Tişrînê ték biçe, ew ê gelek kes ziyaneke rasterast di encama wê rewşê de bibîne. Dewleta Tirk a dagirker dixwaze bi kontrolkirina bendava Tişrînê û pira Qereqozaqê Kobanê bike armanc. Ew diwaze Kobanê ji aliyê aborî û ewlekari ve bixeniqîne. Derbarê hevgyirtina gelên herêmê bi QSD’ê re, welatiya bajarê Qa-

mişlo Amîne Emîn ji rojnameya me re axivî. Amîne Emîn diyar kir ku cihan li hemberî komkujiyên dewleta Tirk pêk tîne çavê xwe girtî ye û got: “Bi destê dewleta Tirk a dagirker komkuji pêk tên. Erdogan bi serê xwe her tiştî li hemberî gelê kurd dike, bajar, binesazî, kargeh, av û elektrîka me wêran dike, komkujiyan li ser jin û zarokên me pêk tîne. Lê bile dewleta Tirk bi taybet Erdogan bizane ku gelê kurd ne gelê berê ye, ne gengaze ku em piştî ewqas destkeftî gavê bi paş de bavêjin, çî ji me bê xwestin em ê bikin û heya dawî li piшта QSD’ê, YPG û YPJ’ê bin. Herwiha wê hemû gelên ku li Bakur û Rojhilatê Sûriyê jiyayî dikin bi kurd, Suriyan, Ermen, Çerkez û Erebê xwe, li hemberî tang û topên dewleta Tirk li ber xwe bidin. Niha jî dewleta Tirk û çeteyên wê bi hovîti bendava Tişrînê bombebaran dike, heger ev bendav bê hilweşandin wê karaset pêk bên, lê desteserkirina bendava Tişrînê ji Erdogan û xwînmijên weke wî re, xweneke gelekî zehmet e.”

‘QSD’ê zarokên vê axê ne’

Amîne Emîn anî ziman ku QSD’ê zarokên wan ne û wiha got: “QSD’ê wê axa Bakur û Rojhilatê Sûriyê biparêze. Ew jinên kezî sor ku çavên wan mîna çavê xezalan

ne, xwe kirine mertalên zindî û li hemberî çeteyên herî hov şer û berxwedaniyê dikin. Bendava Tişrînê “bendava şehîdan û berxwedanê ye”, di şexsê van şehîdan de, em hemû şehîdên azadiya Kurdistanê bi bîr tînin û bejna xwe li hemberî wan ditewînin. Gelê kurd di rojên dirokî de derbas dibin û ev qonaxeke hestiyar û dirokî ye ji bo hemû gelên Kurdistanê, bi taybet ji bo pêkhateyên Bakur û Rojhilatê Sûriyê. Van pêşketinên dawî li Kurdistanê pêk tên, ji bo me cihê kêfxweşiyê ye. Me sedsal li pey xwe hişt ku em leşkerê xelkê bûn, lê niha em ê leşkerê xwe bin, em tev QSD’ê, YPG û YPJ’ê ne. Destkeftî û pêşketinên ku li Kurdistanê, bi taybet li Bakur û Rojhilatê Sûriyê pêk hatine bi saya xwîna şehîdan e. Rêber Apo dibêje: “Her şehîdek parçek ji canê min e” û vê jî dibêje:

‘Em ne şerxwazin em aştxwazin’

Amîne Emîn axaftina xwe wiha qedand: “Ez bang li mafê mirovan û netewên yekbûyî dikim, bile ji xewa xevletê şiyar bin, çima çavê xwe ji van kumkujiyan digrin. Li her bajarekî me, dagirkeriya Tirk komkujiyan pêk tîne. Efrînê, Kobanê, Girê Spî û Serêkaniyê bajarê me ne Tenê daxwaza gelê Bakur û Rojhilatê Sûriyê aştî û demokrasî û pêşketinên ku li Kurdistanê, bi taybet li Bakur û Rojhilatê Sûriyê pêk hatine bi saya xwîna şehîdan e. Rêber Apo dibêje: “Her şehîdek parçek ji canê min e” û vê jî dibêje:

Ferhan Silêman: Armanca me xilaskirina jiyana birîndaran e

Dîlan Mulhim/Qamişlo

Rêveberê odeya rewşa lezgîn a Heyva Sor a Kurd Ferhan Silêman diyar kir dema ku Rêveberiya Xweser seferberiya giştî ragihand Heyva Sor a Kurd kete nava liv û tevgerê û got: “Ji bo ku em jiyan a birîndaran xilas bikin bi hemû alavên xwe yên tenduristî berê xwe dane Bendava Tişrînê.”

Xweser ên bi ewle Heyva Sor a Kurd destek dan wan û alikariya wan ji aliyê tenduristî ve kir. Di heman demê de divê rewşa niha yaku herêmtê derbas dibe û bi taybet berxwedana ku li Bendava Tişrînê niha tê meşandin, Heyva Sor a Kurd ji bo ku rewşa birîndaran bişopîne û tedawiya wan bike bi hemû alavên xwe yên tenduristiyê berê xwe dane Bendava Tişrînê. Lê ji aliyê dewleta Tirk a dagirker ve du ambulansên wan hatin hedefgirtin. Di derbarê kar û xebatên Heyva Sor

a Kurd di vê rewşa dawî de Rêveberê odeya rewşa lezgîn a Heyva Sor a Kurd Ferhan Silêman ji Rojnameya me re axivî.

‘Karê me rewşa lezgîn e’

Ferhan Silêman anî ziman ku karê Heyva Sor a Kurd her tim rewşa lezgîn e û wiha got: “ Dema ku Rêveberiya Xweser seferberiya giştî ragihand em weke Heyva Sor a Kurd bi hemû alavên xwe yên tenduristiyê ketin tevgerê û bi erkê xwe rabûn.

Herwiha dema ku şer li cihekî çêdibe em ji aliyê sivilan ve mudaxele dikin û em birîndaran radikin cihekî biewle ji bo ku tedawiye lezgîn ji bo wan bikin. Di heman demê de karê me karekî mirovî ye û armanca me xilaskirina jiyana birîndara ye, dema ku gel berê xwe dan Bendava Tişrînê ew ji aliyê balafirên dewleta Tirk a dagirker ve hatin hedefgirtin û di encamê de 26 kes şehîd û gelek kes birîndarbûn. Herwiha di vê demê de û ji bo ku em jiyan a birîndaran xilas bikin, me berê xwe da Bendava Tişrînê, lê mixabin ji aliyê dagirkeriya Tirk ve di navabera bajarê Reqayê û Ciriyyê de ambulansa me hate hedefgirtin û di encamê de endamekî me şehîd bû û yek ji bi giranî birîndar bû.”

‘Pêwîste rê li ber hedefgirtina ambulansên tenduristiyê were girtin’

Rêveberê odeya rewşa lezgîn Ferhan Silêman da zanin ku ji bilî ambulansên tenduristiyê werin hedefgirtin û rê li ber êrişên dagirkeriya Tirk bigirin.”

Hevpeymanana şerma mirovahiyê hevpeymanana Mîsaka Millî

Hevpeymanana bi navê Mîsaka Millî ya ku axa Kurdistanê ji aliyê dagirkeran ve hatibû dabeşkirin, di daxuyaniya ji 6 madeyan pêk tê ku manifestoya siyasî ya qaşo Şerê Rizgariya Tirkiyê bû. Di 28’ê Çiley a 1920’an de li Stenbolê di civîna dawî ya Parlementa Osmanî de bi yekdemgî hate pejirandin û di 17’ê Sibatê de ji raya giştî re hat ragihandin.

Argêş Vîyan/Qamişlo

Beriya her tiştî Misakê Millî tê wateya “Sonda Neteweyî”. Di dema xwe de bi navê ‘Ehd-i Millî’ an jî ‘Peymana Millî’ ji hatiye naskirin. Ya duduyan, di 28’ê Çiley a 1920’an de di rûniştina nefermî ya Parlelamentoya Osmanî ya dawî de, danezana Peymana Neteweyî hat qebûlkirin û di 17’ê Sibata 1920’an de ji meclîsên cihanê re hat ragihandin. Bi tevahî 6 made hene û ji bo 6 stûnên baweriyê jî tê gotin ‘Eqîdeya Têkoşîna Neteweyî. Xaleke din a ku divê were zanîn ji ev e ku ji bilî vê yekê ku Şerê Rizgariyê li Anatolya û Trakyayê bi hemû leza xwe berdewam dikir, di Konferansa Aştiyê ya Parîsê de ku di 18’ê Çiley a 1919’an de dest pê kiribû, Danezana Pakta Neteweyî hat dayîn. Demeke ku qala pêşeroja Împaratoriya Osmanî dihat nîqaşkirin, ku bi perçebûna Împaratoriya Osmanî re wê tengav û Stenbol ji destê Tirkan bên standin ku dewleteke dagirker şertên aştiyê daniye pêş. Kurd bi gelên herêmê re weke ben-deke bêserûber li pêşiya projeya berfirehkirina Erdogan a ji nû ve vejandina Imperatoriya Osmanî ya nû û xêzkirina nexşeyên qaşo “Misakê Millî” rawestiyan. Erdogan îro bi mazûvaniya konferansa tirkmenan a li Sûriye û Iraqê vê dawiyê serî li hilçeyên din dide û wê nexşeyekê nişan da ku beşeke mezin ji Sûriyê û Iraqê, ku tê de Kurd, Ereb, Suryan, Asûrî, Ermen, Tirkmen û neteweyên din li lê dijîn, nişan da, ev yek nişan dide ku niyeta Tirkiyê berdewam dike ku herêmê bikişîne nav rewşeke bêdawî şer. Bi nêzikbûna dawîbûna Peymana Lozanê ya xedar re, xeyalên Tirkan bi ji nû ve danasîna Mîsaka Millî û bipêxistîna Mîsakê Millî ku gelên talankirî û axa xwe wînda kirine hêrs dike. Rejîma Tirk ji bo têkçûyîna diroka Osmaniyan beriya 100 saliya peymana Lozanê, ji bo vejandina wê peymanê ji bo xwe bi zagonî dimeşe.

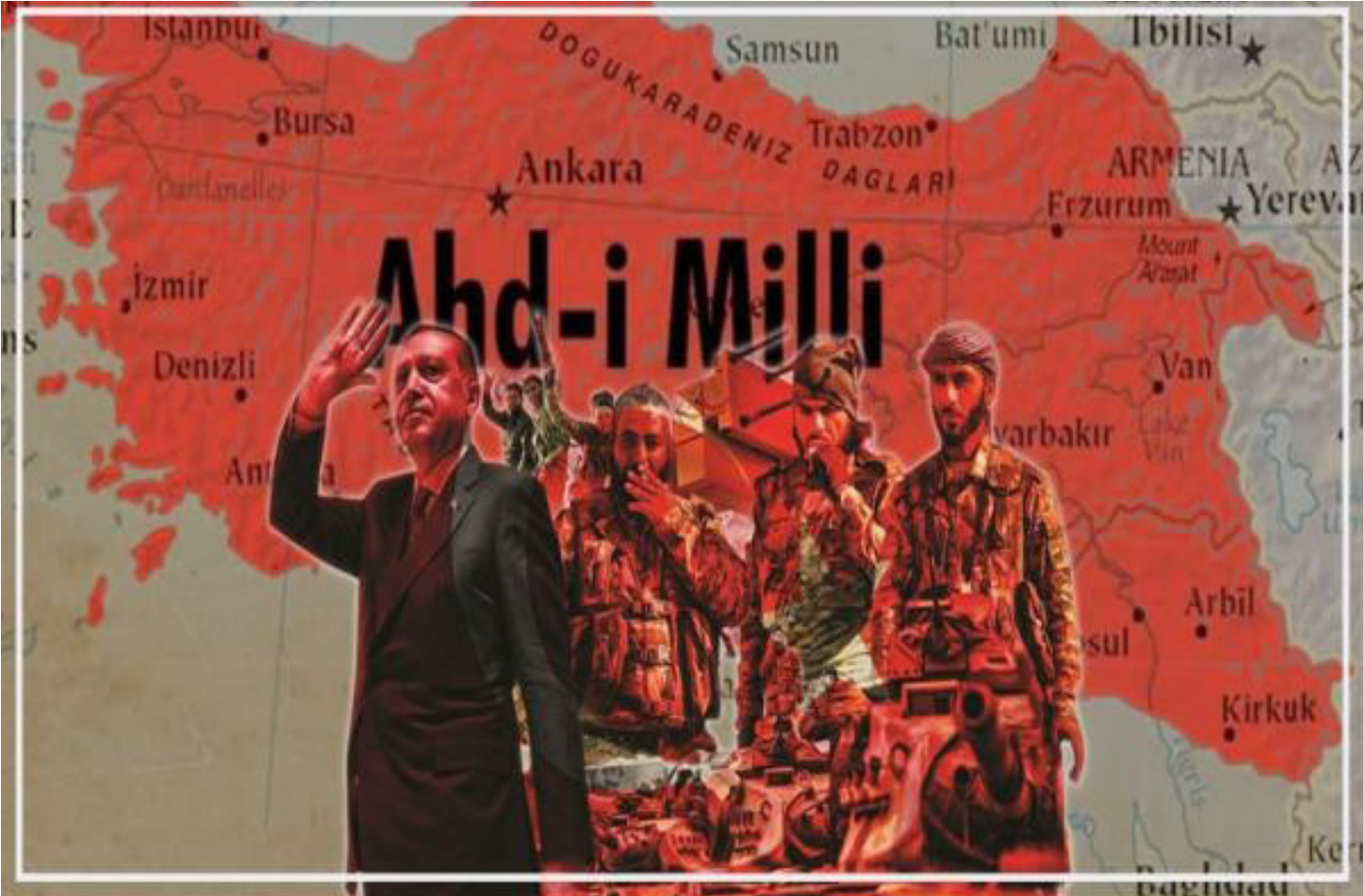
Plana dewleta Tirk a ji nû ve zindikirina sinorên Peymana Neteweyî

Dewleta Tirk planên xwe yên tinekirina destkeftiyên Kurdan û pêkanîna xewna vejandina Peymana Neteweyî zêde dike. Dewleta Tirk a ku bi xeta xiyanetê ya PDK’ê ve êrişên xwe yên li ser her çar parçeyên Kurdistanê zêde kiriye, li Başûrê Kurdistanê jî, li diji hikûmeta Herêma Kurdistanê bi hikûmeta Iraqê re peymanên cuda çêdike. Li ser vê bingehê lihevkinir çêbûn, PDK bi xwe jî di nav de dewleta Tirk her tim polîtîkayên xwe yên dijberiyê dimeşîne û Rêveberiya Xweser a Kurd li Bakur û Rojhilatê Sûriyeyê dike armanc. Bi peymana Osmanî û Îranê. Dema ku sinorên navborî di sedsala 17 de hatin xêzkirin, dewleta Tirk bû, bi van polîtîkayên qirkirinê yên ku rêveberiya Terakkî dabûn destpêkirin, Kurdistan girt û hewildan kirin ku ji bona berjewendiyên xwe bikar bîne. Siyaseta desteserkirina Kurdistanê bi navê Peymana Netewî hate binavkirin. Di parlamentoya dawî ya Osmaniyan de ku di 28’ê Çiley a 1920’an de li Stenbolê pêk yê wê demê Mehmet Şeref Aykut hat pejirandin. Şeref Aykut pêşniyara xwe wiha tîne ziman: “Pêşniyara min ew e ku Peymana

Netewî ji hemû parlementoyên cihanê û çapemeniya welat û çapemeniya cihanê re were ragihandin û bi tercîhî were gotûbêjkirin... Dema ku miletê me ji hilbijartina me bişîne vir. ofîsên, wekî erka me ya yekem, rûmeta nûnertiya xwe didin me, rojên geş ên berê, ku mafên herî begûneh diparêzin, ku mafê jiyayî û rûmetê nişan didin, Wî dixwest ku em vê Peymana Neteweyî ragihînin, ku nişan dide ku mafê me heye ku em li ser pêşerojê bifikirin û heke hewce bike wekî hemî endamên milet xetera mirinê heye... Em mafê eşkere, mafê jiyane, ku materyalê me dixwazin. û hebûna giyanî ji me re peyda dike. Em tiştekî din naxwazin. Ya ku ez ê niha bixwînim Peymana Millî ye. Sonda milet e. Miletê Tirk an wê şert û mercên vê sondê bi cih bîne, an jî li ber dirokê bi rûmet wînda bibe. Lê em ê nebin kole, ezbenî diyar e ev daxuyaniya meclîsê gotineke welatparêziyê ye. Ev peymana min hem li diji sultan hem jî li diji hêzên dagirker derketinek e”

Plana dewleta Tirk a ji nû ve zindikirina sinorên Peymana Neteweyî

Dewleta Tirk planên xwe yên tinekirina destkeftiyên Kurdan û pêkanîna xewna vejandina Peymana Neteweyî zêde dike. Dewleta Tirk a ku bi xeta xiyanetê ya PDK’ê ve êrişên xwe yên li ser her çar parçeyên Kurdistanê zêde kiriye, li Başûrê Kurdistanê jî, li diji hikûmeta Herêma Kurdistanê bi hikûmeta Iraqê re peymanên cuda çêdike. Li ser vê bingehê lihevkinir çêbûn, PDK bi xwe jî di nav de dewleta Tirk her tim polîtîkayên xwe yên dijberiyê dimeşîne û Rêveberiya Xweser a Kurd li Bakur û Rojhilatê Sûriyeyê dike armanc. Bi peymana Osmanî û Îranê. Dema ku sinorên navborî di sedsala 17 de hatin xêzkirin, dewleta Tirk bû, bi van polîtîkayên qirkirinê yên ku rêveberiya Terakkî dabûn destpêkirin, Kurdistan girt û hewildan kirin ku ji bona berjewendiyên xwe bikar bîne. Siyaseta desteserkirina Kurdistanê bi navê Peymana Netewî hate binavkirin. Di parlamentoya dawî ya Osmaniyan de ku di 28’ê Çiley a 1920’an de li Stenbolê pêk yê wê demê Mehmet Şeref Aykut hat pejirandin. Şeref Aykut pêşniyara xwe wiha tîne ziman: “Pêşniyara min ew e ku Peymana

re hat ragihandin ku dewleta Tirk dixwaze Kurdistanê parçe bike. Bi îmzekirina peymana bi Fransa-Britanya û piştê bi Amerika û Yekîtiya Sovyetan re, ev yek bû sedem ku beşên Kurdistanê li gor berjewendiyên xwe belav bikin. Di wê demê de Bakurê Sûriyê firot Fransiyay, Mûsil-Kerkûk firot Îngilîzan. Di vir de armanc ew bû ku kurdan belav bikin, perçe bikin û pêşî li azadiya wan bigirin.

Fêmkirin û gotinên Rêber Apo ji bo Doza Demokrasiyê û diji hevpeymanana Misakê Millî

Ev diyare ku perçebûna Kurdistanê li ser bingeha Iraqê bînpêkirina eşkere ya Peymana Neteweyî ye. Ev pêşketin ji aliyê gel ve bi hêrs tê pêşwazî kirin. Peymana Mûsil-Kerkûkê ku di 5’ê Pûşber a 1926’an de bi Îngilîzan re hat îmzekirin jî ji bo Kurdan destpêka qirkirinê ye. Rêber Apo li ser vê mijarê dibêje: “Berevajî baweriyay gel, bi xêzkirina vî sinorî, ne tenê yedekên petrola Mûsil-Kerkûkê jî dest çûn, her wiha Kurd jî ji dest dan, biratiya dirokî ya Kurd-Tirk ji dest çû, yekîtiya çandî ya Kurdan jî wînda bû. hemû gelên Rojhilata Navîn wînda kirin”. Rêber Apo diyar berjewendiyên xwe bikar bîne. Siyaseta desteserkirina Kurdistanê bi navê Peymana Netewî hate binavkirin. Di parlamentoya dawî ya Osmaniyan de ku di 28’ê Çiley a 1920’an de li Stenbolê pêk yê wê demê Mehmet Şeref Aykut hat pejirandin. Şeref Aykut pêşniyara xwe wiha tîne ziman: “Pêşniyara min ew e ku Peymana

li diji Mustafa Kemal hat kirin”. Çavkaniya şoreşgerî ya komarê rastî derfetên serhildanên Kurdan hat. Li ser vê bingehê girîngiya dirokî ya fêhmkirina Rêberê Gelê Kurd Abdullah Ocalan e ku di yar kiribû divê Peymana Netewî ya salên 1920’an îro weke Pakta Demokrasiyê were sererast kirin. Ji ber ku Rêber Apo ku formula jiyan a bi hev re ya gelan pir bi hêz derdixe pêş, bingehên wê yên dirokî û civakî jî analîz dike. Bi zelaî diyar dike ku berjewendiya hevpar a hemû gelên Anatolya û Mezopotamya, bi taybetî gelên Tirk û Kurd ên bi sedsalan bi hev re jiyan e, bi diyarkirina bêwatebûna sinoran ve girêdayî ye. Li şûna wê, girîngiya balkişandina li ser enteg-rasyona di navbera gelan de ku li gorî xwezaya civakan pêş dikeve, radixe ber çavan. “Em îro dikarin coş û yekîtiya wê rojê di çarçoveya demokrasiyê de biparêzin. Sinorên Pakta Neteweyî yên ku pir jê di-mijarê dibêje: “Berevajî baweriyay gel, bi xêzkirina vî sinorî, ne tenê yedekên petrola Mûsil-Kerkûkê jî dest çûn, her wiha Kurd jî ji dest dan, biratiya dirokî ya Kurd-Tirk ji dest çû, yekîtiya çandî ya Kurdan jî wînda bû. hemû gelên Rojhilata Navîn wînda kirin”. Rêber Apo diyar berjewendiyên xwe bikar bîne. Siyaseta desteserkirina Kurdistanê bi navê Peymana Netewî hate binavkirin. Di parlamentoya dawî ya Osmaniyan de ku di 28’ê Çiley a 1920’an de li Stenbolê pêk yê wê demê Mehmet Şeref Aykut hat pejirandin. Şeref Aykut pêşniyara xwe wiha tîne ziman: “Pêşniyara min ew e ku Peymana

Siyaseta ku Kurd li diji Kurdan şer bikin

Peymana dewleta Tirk a dagirker Herêmên kurdan dagir kirin, bi bikaranîna kurdan ji bo gihîştina sinorên xwe yên netewî tê kirin. Li xaka Başûrê Kurdistanê zêdetirî 25 baregehên leşkerî yên dewleta Tirk a dagirker hene. Ev nişan dide ku hewldanêke dagirkeriyê heye û gelek herêmên Başûrê Kurdistanê hatine dagirkirin. Ev dagirkerî bi hevkarîya PDK’ê desthilatîya herêmên Federe yên Başûrê Kurdistanê pêk tê. PDK û rayedarên wê axa Başûr radestî dewleta Tirk a dagirker dikin. Ev jî berdewamiya peymana Misakê Millî ye. Dîsa di berdewamiya wê hevpey-mana berjewendî perest de, di Çiley a 2018’an de li ser Efrînê êriş a dagirkeriyê hat destpê kirin û heta 25-26’ê Gulanê Xakurkê a herêma Bradostê berdewam kir. Pêwîste armanca operasyonên dagirkeriyê bi zelaî were dîtin. Di vir de armanca yekem a dewleta Tirk a dagir-ker ew e ku xwe bigihîne sinorên Peymana Neteweyî. Îro polîtîkayên xwe yên qirkirinê ji aliyê hikûmeta AKP’ê ve tên nûkirin. Wek yên din Parêzvanên vê hişmendiya xwe xistine meriyetê. Hişmendiya desteya Îtîhad û Terakkî û hiş-mendiya AKP’ê-MHP’ê li ser wê bingehê xwe birêxistin û plansaz dike.

Azadiya Rêber Apo bingeha çareseriya Rojhilata Navîn e

Rojnamevan Xogir Kemal diyar kir ku bi hevdtîna Partiya DEM’e ya bi Rêber Apo re 7 xalên bingehîn ji raya giştî re hatin parvekirin ku pêwîste di vê pêvajoyê de çi were kirin. Xalên ku Rêber Apo diyar kirin felsefeya Rêber Apo ya têkoşînê û paradigma wî ya bi hevdûre jiyankirina gelan e. Rêber Apo di hevdtîna xwe de jî diyar kir ku hêza wî heye rewşa şer bizivîrîne rewşeke siyasî û qanûnî.

Amara Baran/Qamişlo

Rojnamevan Xogir Kemal di çarçoveya hevdîtinên DEM partiyê bi Rêber Apo re ji rojnameya me re axivî.

‘Hevdtîna bi Rêber Apo re bi têkoşîn û kedeke mezin pêkhat’

Xogir Kemal got Piştî 43 mehan hevdtîna ku bi Rêber Apo re çebû bi ked û têkoşîneke mezin pêk hat, pêngava ji Rêber Apo re azadî ji pirsgrêkê kurd re çareserî têkoşîna ku hat meşandin û encama wê ye û wiha domkir.” Li rojhilata navîn di sala 2023’an de gelek guhertinên bingehîn û bi lez çêbûn. Şerê Hamas û Israîlê û piştî wê şerê Hizbullah û Israîlê û ketina sûriyê mijarên pir bi-lez bûn ku di nav salakede pêşketin, herkes baş dizane ku Israîl li gel tirkiye û hêzên din şerê hegemonîk dike, û heryekê dixwaze herem di bin serweriya wî de be, Dewleta tirk niha di nav tirsêkê de ye ku di sistema nû de ji derva nemîne û kurd ji dest wan neçin. Çalakîya li Tûsaşê ku çêbû maskeya Dewleta tirk daxist ku gotinên Bahçelî di meclîsa tirkîyê de kir pêk neanî, di bingeh de ji ber ku rewşa dewleta tirk di rewşeke xirab da ye ji bo wê jî pêwîstiya wan bi Rêber Apo heye, li ser wî esasê xwe avêtin bextê Rêber Apo ku wan ji qirîz û qeyranê xilas bike.”

‘Rêber Apo xwedî pilan û projeye’

Xogir anî ziman ku Dewleta tirk ji derveyî desthilat û êrişên zalimane tu proje di destê wan de tuneye û got” Hemû zanyarên cîhanê jî vî îtiraf dikin ku di rojhilata navîn de kesek wek Rêber Apo xwedî plan û proje û pêşerojê difikire di dunyayê de tuneye, di 26 salên dawiyê de Rêber Apo bi hebûna paraznameyan û niqaşên pêvajoya ku bi rêve bir ev yek zêdetir îspat kir. Tiştê ku Rêber Apo dibêje li cem tevgera azadiyê zelay e, lê Dewleta tirk dixwaze ku Rêber Apo û gelê kurd bike xizmeta xwe ku bi tinekirina gelê kurd hebûna xwe bide qebûlkirin. Piştî şerê cîhanê yê yekemîn siyaseta ku Ataturk rêva dibir niha dewleta tirk jî dixwaze wê siyasetê rêve bibe, Projeya dewlet bahçelî û Erdaxan yekîin û li ser esasê tunekirin û tasfiyekirinê ye.

‘Çareseriya aloziya Rojhilata navîn li îmraliyê ye’

Xogir balkişand ser girîngiya Hevdtîna Rêber Apo ya bi heyeta DEM partiyê re û wiha got “ Rêber Apo 7 xalên bingehîn diyarkirin ku divê pêvajoyê de çi were kirin. Ev rêgezên ku Rêber Apo diyarkirin felsefeya Rêber Apo ya têkoşînê û paradigma wî ya bi hevdûre jiyankirina gelan û çareseriya siyasî ye. Rêber Apo di hevdtîna xwe de jî diyar kir ku ew hêza min heye ku rewşa şer bizivîrinim rewşeke siyasî û qanûnî. Dewleta tirk xwest ku di hevdtîna yekem de bigihêje hindek encaman, lê Rêber Apo qebûl nekir û herkes kir şîrikê vê pêngavê û ji bo wê xwast ku heyet biçe serdana hemû partiyên mihalîf û desthilatê bikin. Heyet li ser daxwaza Rêber Apo ziyaretên xwe bi hemû partiyan re demand, edî gande pêwîste biçe îmraliyê û hevdtîna xwe ya düyemîn bi Rêber Apo re pêk bîne. Her gawek Rêber Apo hevî û hewayek erênî di nav gelan de çêdike ji ber ku Rêber Apo di cîhanê û Rojhilata navîn de xwedî projeyeke pozîtîfe ji bo wê jî herkesek ji bona azadiya fîzîkî ya Rêber Apo di nava xebat û têkoşînê de ye. Dewleta tirk ji 2016’ an heta niha ku rê girt û şerkir di wan salên dawiyê de yên ku wendakir dewleta tirk bixwe bû. Rêber Apo di hevdtîna xwe ya 2016’an de jî ji şandeyê re got ku hûnê dişe werin û dewleta tirk ji ber ku ket tengaviyê dîsa hişt ku şande biçe cem Rêber Apo. Ji ber ku mîfeya çareseriyê ya rojhilata navîn û tirkîyê Rêber Apo ye. Her hevdtîneke bi Rêber Apo re û diyalogên Rêber Apo ji bo gelê kurd û rojhilata navîn cihê hêviyê ye.”

‘Dewleta tirk siyaseta qirkirinê dide meşandin’

Xogir bibîr xist ku “ Dewleta tirk ji ber ku ne xwedî projeya çareseriyê ye ji aliyekî ve dixwaze şantajan bike we ji aliyekî ve dixwaze şerê taybet bide meşandin û bi Rêber Apo, ji heraketê tawizan bigre ji bo wê jî zimanê xwe yê şer û qirkirinê tûj dike. Di destekî wî de çek û şer heye di destê din de jî siyaset heye, bi destekî lê bixe destê din tune bike. Ev siyasetêke kevin ya Osmaniyane û Ingilîze, li aliyekî de behsa aşîtiyê dike li aliyê din jî êrişê Rojava dike

û dibêje an hûnê teslim bibin an jî emê we bi tevê çeka we binerd bikin dike û li bakurê kurdistanê jî qeyûm davêje ser îradeya gelê kurd. Zîhnîyeta dewleta tirk li ser wî esasê hatiye avakirin, pêwîste gelê kurd vê baş bizanibe ku Dewleta Tirk li çareseriyê nagere li teslîmbûnê digere daxwaza wî ewe ku tevgera azadiya kurdistanê teslim bigre, bi vî rengî dixwaze siyasetek qirêj bide meşandin.”

‘Armanca dewleta tirk di navbera Rêber Apo û tevgera azadiyê de qutbûnê ava bike’

Xogir got ku dewleta Tirk armanca wê ewe ku tevgera azadiyê û Rêber Apo ji hev cuda bike, difikirin ku cem partiya DEM’ê û Rêber Apo mesele çareser bikin ku tevgera azadiyê ji holê rakin. Û got” Bi şerê taybet dixwazin ku parçebûnê di nav tevgera azadiyê de çêbikin. Tevgera azadiyê di daxuyaniyên xwe de jî dabû diyarkirin ku Rêber Apo ji bo çareseriyê çi bêje em amadene. Ew hêviya parçebûnê di dewleta tirk de sîkest, ji bo wê yekê di axaftinê dawiyê yê baxçelî û Erdoxan de bê hêvîbûn diyar dibû ku siyaseta ku wan dixwest bi ser neket. Ev 26 salin tevgera azadiyê pir vekirî dibêje ji bilî Rêber Apo, em tu hevdtînanek pêk naynin Rêber Apo çi bêje emê wê bikin, rêbазên Rêber Apo rêxistinîye tu caran şexsî tevnegeriya ye, lê dewlet dixwaze parçe bike û bi rêve bibe. Li ser Rêber Apo û Tevgera azadiyê vê zîhnîyetê meşandina wê zehmete, dewleta tirk nikare li ser Rêber Apo û PKK’ê siyaseta parçebûnê bimeşîne. Ji ber ku hereteketo xwedî îdeolojîk û paradiğmaye, ji bo wê ne mumkune ku dewleta tirk bigihêje armanca xwe.”

‘Zîmanekî kilasîk û bê çare bikartîne’

Xogir got ku dewleta tirk qonaxa heyî pir cidî nagire dest û berpirsiyar tevnagerin, ev jî ne samîmiyeta wan dide diyar kirin û got” heta niha Dewleta tirk bixwe jî nîzane ku dixwaze heta ku nav li vê qonaxê bikin, ji ber wê jî zîmanê kilasîk û bê çare kartînin dewleta tirk bi kuştin û talankirinê nagihêje encamê. Di rastiyê de dewleta tirk cesaret nake ku nav li qonaxê bike, qonax ji bo çareseriyê ye ku edî şer û pevçûn bi dawî bike. Rêber Apo di vê qonaxê de bi berpirsiyar tevdigere ji bo wê jî projeyên wî ji bo çareseriyê heye, ne tênê ji bo kurdan ji bo tevahî gelan, jin û ciwanan tevdigere, hevdtînê berdewam dikin û bi wan hevdtînan re wê pêvajo ber bi çareseriyê ve biçe. Rûxmê ku dewleta tirk zehmetî û astengiyan çêdike jî, lê Rêber Apo xwedî îrade û hêza çareseriyê ye.

‘Ancax Rêber Apo dewleta tirk ji alûzî û qeyranan derbixe’

Xogir di dawiyê de got ku “ pêwîste dewlet şerê li ser Rojava, qeyûm û girtinan bide seknandin. Û pêwîste girtiyeş siyasî yên ku di bin navê terorê de di girtîgehên tirkîyê de girtîne werin berdan. Pêwîste edî aşîtiya civakê pêk were. Dewleta tirk rê veke ku herkesek bi zîman û nasnameya xwe tevbigere û derfet were dayîn ku Rêber Apo hin zêdetir bi erkê xwe rabe. Wê demê tirkîyê bi xwe jî ji alûzî û qeyranan derbi-keve, ger wisa nebe rewşa tirkîye wê ji niha xirabtir bibe û nekaribe bi alûzî û qeyranan berdewam bike. Di vê qonaxê de hemû rojnamevan nivîskar û siyasetmedar ji bo ku deste Rêber Apo xort bikin têkoşîn bikin, ji bo ku edî li kurdistanê xwîn neyê rijandin pêwîste destê Rêber Apo were xortkirin. Ji bo azadiya fîzîkî ya Rêber Apo pêngav didome û li ser vî esasê wê sala 2025 bibe sala azadiya fîzîkî ya Rêber Apo.

Piştî Heyet Tehrîr El-Şam (HTŞ) li Helebê li dijî rêjimê êrişeke berfir-reh da destpêkirin, gelek hesabên cûda derketin holê, lê tu kesî bawer ne dikir di nava çend rojan de ne tenê Heleb, lê belê Tevahî herêmên Hikûmeta Şamê bikevin destê HTŞ’ê de. Bi vê rewşê re li Bakur û Rojhilatê Sûriyê jî guhertinek mezin hate jiyankirin. Dewleta Tirk a ji destpêka aloziya Sûriyê û heta niha bi hemû hêza xwe kar dikir, dawî li Rêveberiya Xweser û hêzen wan ên leşkerî bîne, hewldanên xwe bi plan û rengên nû dewam kir. Xweser civaka Sûriyê û bi taybet di hindirê Bakur û Rojhîhilatê Sûriyê li dijî Rêveberiya Xweser sor bike. Aloziyê di nava pêkhatayan de ava bike, û tişta bi serê hikûmeta Esed û Artêşa wî hat, bi serê Rêveberiya Xweser û QSD’ê bîne. Di çend rojên destpê de wan wiha hesab dikir ku plana wan ber bi serkeftinê ve diçe. Ev bi taybet dema Rêveberiya Xweser ji bo parastina koçberên Efrînê biryara valakirina Kantona Efrîn-Şehbavê da û bi dagirkirina Minbicê derket tûkleyê. Dewleta Tirk wiha hêvî kir Artêşa wê ku bi navê çeteyên “Artêşa Nîştîmanî” êrişî Bendava Tişîrînê û Pîra Qereqozaqê kirin, wiha hêvî dikir ewê piştî Rêveberiya Xweser bişkîne û planên xwe yêş dagirkiriyê di tevahî Sûriyê de ferîz bike. Ji bo pêkanîna wê li dijî Bendava Tişîrîn û Qereqozaq hemû cûreyên çekên şer ji balafirên şer û yêş bê mirov bigre û heta top û tangên herî giran bikin anî. Lê tişta bû, ne li gorî planên dewleta Tirk bûn. Şervanên QSD’ê li Tişîrîn û Qereqozaq tevî dijarî û tundîya êrişên bi serkêşîya Artêşa Tirk û beşdariya hezaran çeteyên herêmî, berxwedanek bê hempa û dirokî nişan dan. Lê zêde bike gelê Bakur û Rojhilatê Sûriyayê yêş bi armanca parastina Bendava Tişîrînê bi karwanan meşîyan. Dewleta Tirk bi balefrînan êrişî karwanê gel kir, bi dehan şehîd û birindar çêbûn. Di nava Şehîd û birindaran de Rojnamevan û Hunermend Bavê Teybarê bi nav deng jî hebû. Lê tişta balkêş îradeya gel ne şikest û heta niha nobedariya ji ser bendavê dewam dike. Bavê Teybar ji di nav de peyamên hevalên Şehîd û birindaran ên têkbirîna tîrs û mirinê û girandîna navê wê, her wiha digotin; em jî mirinê mezintîrin. Ev rîhê di raweşên herî dijar de pelên dirokê ne ji nû ve vênî dike. Îro bi rîhê berxwedana gelê Şoreşgerî ya Benava Tişîrînê gelê kurd yekîti qezenc kir. Ne tenê wiha bi hemû gel û pêkhateyên din ên herêmê re yekîtiya xwe hin xurtir kirîye. Destkeftî û serkeftin tenê di vir de sinordar nema, em dibînin li Huma, Hema, Şam, Tertûs, Lazîqiyê û gelek herêmên din ên Sûriyê bang li QSD’ê dikin, da ku wan ji êrişên nijatperestî yêş dewleta Tirk û hevkarên wê biparêze. Berxwedana Bendava Tişîrînê carêke din rastiya ku bêyî pergala netewema demokarîk çareserî ne li Sûriyê û ne li Rojhilata Navîn pêkane, derxist holê.

Di pergala nû ya cîhanê de rola dagirkeriya Tirk

Volqan Elî

Dewleta dagirker a Tirk di mercên şerê cîhanê yê 1. hatibû avakirin. Rewşa siyasî ya Rojhîlata Navîn û cîhanê di wê serdemê de dest dida ku ew hebûna xwe pişrast bike. Çîma? Ji ber ku li aliye rojhîlat, yanî li şûna împaratoriya Rûs, şoreşeke sosyalîst ava bibû. Ev ji bo modernîteya kapîtalîst xetereyeke mezin bû. Li ber wê xetereyê, eger ji aliye modernîteya kapîtalîst ve bihata bêbandorkirin, wekî dîwarekî xwezayî dikaribû belavbûna li cîhanê ya Şoreşa Sosyalîst asteng bike. Di serdema şerê cîhanê yê düyemîn de jî ev rewşa jeostratejîk a dewleta faşîst a Tirk berdewam kir. Ne tenê dewam kir, mirov dikarê bêje hê jî zêdetir bû. Ji ber ku di encamê şer de Yekîtiya Sowyetê (Rûsiya

Sosyalîst) hê jî bandora xwe zêde kiribû. Ji bo tevgerên rizgariya neteweyan û tevgerên sosyalîst di asta cîhanê de bibû çavkaniya îlhamê. Yanî li ser modernîteya kapîtalîst bibû xetereyeke mezintir. Girêdayî bi vê rewşê, girîngiya stratejîk a dagirkeriya Tirk jî bi caran zêdetir bû. Di salên 1990’an de dema ku Rûsiya Sowyetê hilweşiya, ew girîngiya berê ya dagirkeriyê ji bo modernîteya kapîtalîst nema. Ji ber vê sedemê, dema ku di salên 2021’an de projeya Rêya Enerjiyê ya ji Hindistan heya bi Ewropayê kete rojevê, dewleta faşîst a Tirk derveyê projeyê hate hiştin. Bêguman sedem ne tenê ev bû ku derve hate hiştin. Ya din, dewleta dagirker a Tirk bi pêşengiya Erdoğan malovaniya hemû rêxistinên Îxwanî û cîhadîst dikir. Bandora hêzen Îxwanî û cîhadîst, hem li ser ewlekariya Îsraîl gefeke mezin e û hem jî wekî hedefa nêzik li ser Rêya Enerjiyê xetereyeke mezin dihat hesibandin. Ev rastî, ne ku tehlîlek yan jî texmînek e. Şerê heyî yê di navbera Hamas û Israîlê de li ber çav e. Xuya ye dewleta dagirker a Tirk, ji vê rewşê derbeyeke mezin girtiye. Hem jî derbeyeke dirokî... Tê zanîn, qewmê Tirk di 1071’ê de bi alîkariya Kurdan li Anatoliyê bi

cîh bûn. Ev, bi taybet ji bo Tirkan di asta man û nemanê de girîng bû. Dîsa di encama tifaqa 1514-16’an li dijî Safewiyan hem Safewî têk birin û hem jî bûn împaratoriyeke cîhanî. Bi herman rengî di şerê rizgariya neteweyî yê bi pêşengiya M. Kemal, bi tifaqa eşîrên Kurd çîma anîn bîra xwendekaran? Yanî Kurdan sê caran ew şans dane ku qewmê Tirk, li cihekî wekî Anatoli yê xwediyê jeostratejiye-ke girîng bimînin. Tifaqa yekemî ya ji düyemîn di astelek de ji bo Kurdan jî kêr hatiye; lê ya sêyemîn ji ber komlo û xapandinan ji bo Kurdan bûye karesetêke mezin. Di encamê de piştî bi sedan sal, cara yekemîn girîngiya stratejîk ku encameke tifaqa gelan bûye, îro jî destê dagirkeriya Tirk derketiye. Çi maye di destê dagirkeriya Tirk de? Erê, di destê wan de jî hin tişt mane. Ew jî ne bê alternatîf in. Niha hemû rêxistinên Îxwanî, cîhadîst, mafya, kontra û hwd. Di destê wan de ne. Ji artêşa millî ya Sûriyê bigire, ji Hamasê bigire heta bi kîjan hêzê di binê kontrola wê de ne. Ew ê bi van hêzan çî bike, ji berxwedana li bendava Tişîrînê diyar e. Tevkujiya li ser gelan. Piştî ku HTŞ’ê ket Şamê bi çend hefteyan li ser jinên Şam

qûtkirin. Li xwe rêjeyek mezin ji xaka Sûriyê ji aliye dewleta Tirk ya dagirker ve hatibû dagirkirin. Li wan herêman li gor xwe rêxistinên çekdari ava dikirin û didan meşandin. HTŞ’ê jî, li Idlibê bû. Ev rewşa daşkerîne ne tene girêdayî erdnigariyê bû. Pîranî ji rewşa bîrdozî û siyasî qubûyîş dihatê jiyankirin. Di herman demê de, ji ber ku salên dirêj li Sûriyê ji aliye yek partî dihatê rêvebirin gandekeî demokratîk tine bû. Niha di rewşa heyî de guhertinê çê bû, rejîma Baas ji holê rabû. HTŞ’ê jî Idlibê derket û belavî qadên berfirêş bû. Herêmên ku ji aliye dewleta Tirk ya dagirker ve hatibûn dagirkirin hin di bin serweriya komên çete de cîh digirin. Ti niyeta hikûmeta AKP-MHP’ê nîne ku dawî li dagirkiriyê bine û hêzen xwe vekîşîne. HTŞ jî, vê yekê ferz nake û naxe rojev. Ji ber vê jî, dewleta Tirk desalê wê azad e û dixwaze xwe bişpere herêmên dagirkirî û bixe bin serweriya xwe. Di herman demê de HTŞ’ê jî bona Sûriyekî azad bawerî nade. Weke bîrdozîk jî, diji pergalekeî demokratîk. Ji neha ve diyar e ku ew ê derfetê bike neynin ku bandorê li herêmên berfirêş bikin û li Sûriyê jî bo demokrasîyê rîsteki mezintir bilizin. Metirsiya pêkhatineke dij-şorêş û dij-demokratîk a ku ji ber rewşa nû derketiye holê heye. Divê ev yek tîmî li ber cavan bê girtin. Lê belê, derfet û fîrsendên rewşa nû jî hene. Ji bo wê yekê jî bo Sûriyekî demokratîk bikar bînin, divê gelê Sûriyê mudaxele bike. Demokrasî de ji bo kesên ku herî zêde pêdiviya wan bi wê heye bikeve meriyetê. Eşkere ye ku ev gelê

Sûriyê bi xwe ye. Feqîr, bindest, jin û raweşnîr edî zêdetir in. Pêwîstî heye ku bi bandor bin û xwe birêxistin bikin. Pirsgrêkê hene, lê derfet jî hene. Niha hemû pêkhateyên ku li tevahiya Sûriyê jîyan dikin, derfetên wan hene ku zêdetir xwe bigihînin hev û ji ezmûnên hev sûd werbigirin. Pêwîst e van derfetan baş bi kar bînin. Ezmûna Rêveberiya Xweser ya Ba-kur û Rojhilatê Sûriyê weke fîrsend û modelêke mezin e. Hemû pêkhatê, gand û baweriyên Sûriyeyê dikarin di nava şert û mercên wekhev de bi hev re bijîn. Bi pergala komînar xwe bi awayekî demokratîk birêve bibin. Divê ev rêveberî bibe modela tevahî Sûriyê. Divê hemû herêm bi hev re tevbigerin û xwe birêxistin bikin. Yekîtiyên demokratîk bèn avakirin û hevpeymanîna mûxalefête ku bi bandor dikare li dijî şorêşê û ferz-kirina yekdestî tîk bike. Lê eger gel bi awayekî bi bandor çarenûsa xwe negire destê xwe, wê çarenûsa gelê Sûriyê ji aliye hêzen derve û dagirkera ne bê diyar kirin. Ev yek jî li Sûriyê derî jî serdemêke nû ya tarî û pevçûnan re veke. Ji bo Sûriyê demokratîk pêwîste di kar û xebatên xwe yêkbûnê bingeh bigirin. Dewleta Tirk her tim hewl dide Kurdan weke çavkaniya metirsiya cudaxwaziye nişan bide. Lê Kurd niha rêza herî bîbandor hem di yekîtî û hem jî ji bo demokratîkbûna Sûriyeyê de ne. Divê gelê Kurd hem li hundir hem jî ji derve rîsta avaker a ku dilîze bîbandor û rast rave bike.

“Heyet ji giravê vegeirîya?”

Heyeta Îmraliyê ya Dem Partî di 22’yê çîleya 2025’an de li Îmraliyê düyemîn hevdtîna xwe ya bi Rêber Apo re pêk anî. Der barê hevdtînê de niqaşan dest pê kir, Çandek-kev-neşopiyek hevdtînen Îmraliyê hebû. Piştî hevdtînan daxuyaniyê dihatin dayîn. Herkes li bendê bû da ku heyet vegere wê daxuyaniyek çawa bide. Di muzekereyên berê de jî (salên 2013-2014-2015) dema ku heyet diçû Îmrali herkesî jî hev dipirsi “heyet ji giravê vegeirîya?”

Evcâr jî herman bendewarî hebû. Lê bersiv nedan vê bendewariyê. An jî tiştên ku bi çapemeniyê re hatin parvekirin civakê tîr nekîr. Pîraniya civakê li bendê ye, wê çi bibê çi nebe. Hesretêk wan a bi salan hebû. Piştî tecride, li Tirkîyê faşîzm derket asta herî jor. Li herman Kurdan, siyaseta salên 1925’an dihat meşandin. Kurdan digot, heger Rêber Apo azad bûya wê midaxaleyî vê pêvajoyê bikira û ev hovîtiya li ser gelan bida seknandin. Ango jixwe li bendê nebûn, di vê hevdtînê de wê bangî çek danînê yan jî dawî anîna şerê çekdari bike neke. Civak vê dewletê û vê hikûmetê baş nas dike. Dek û dolabên wan jî dizanin. Daxuyaniyên wan didan bawerî neanîn û li benda Rêber Apo bûn. Dema daxuyaniyek têker nehat dayîn, di nav gel de bê moralatî û bêhêvîtiyek peyda dibê. Ji ber vê yekê di serî de DEM Partî û hemû peywindîdar divê bi rêngeki he-sas tevbigerin. Lê di xaka jî hin notên hevdtînê yên ku hatin parvekirin, kodên paşeroja hevdtîna dîda zelay kirin. Rêber Apo di beşek axaftîna xwe de dibêje: “Tekane çareseriya ku wê Tirkîye, Sûriye, Iraq û heta Îranê riz-gar bike ev e; bi gelên li nava xwe re aşîtiyê çêkin û zemînê demokratîk ava bikin. Îran jî tenê bi vî awayî dikare xwe biparêze” Rêbertî ev e. Ev gotin dide xuyakirin ne bi tenê ji bo Bakurê Kurdistan li 4 parçeyên Kurdistan çareseriyê esas digire. Rêber Apo ji bo çareseriyek dirokî amadekariyan dike. Perspektîfên wî yêş çareseriyê wê derî li hemû destwerdanên hêzen emperyalîst jî bigire. Dibêje; yan hûn ê bi min re çareser bikin an jî wê hêzen emperyal midaxle bikin. Ev gotinên wî şaş hatin fahm kirin. Yêş xwe di tarîtiyê de veşartibûn, herman êriş kirin. Gotin. Amerika dixwaze doza Kurdistan çareser bike, lê Rêber Apo vê yekê naxwaze. Amerika li gor berjewendiyên xwe bi Kurdan re hevkarîyê dike. Daxuyaniyên baş yêş xwedî derketina rêveberiya xweser hene. Di vî warî de tu niqaş tune. Lê ji bo parçeyên din û bi taybet ji bo Bakurê Kurdistan tu perspektîfên wan ê çareseriyê nînin. Haa tê gotin, êrişên dewleta Tirk yêş li derdora bendava Tişîrînê da seknad-nî. Raşt e, lê çeteyên dewleta Tirk hê jî êrişî Tişîrînê û sivîlên herêmê dike. Amerika dikaribû di erşan bide seknandin da ku ev kesên sîvil şehîd nebûna. Lê midaxale nekîr. Heyeta ku diçe Îmrali hevdtînan bi Rêber Apo re pêk tinin di vegere de divê balder bin. Hesasiyetên civakê berçav bigi-rin. Rêber Apo, ne ji bo çareserîyeke di navbera îqtidar û Îmraliyê de, ji bo çareserîyeke civakî amadekariyên xwe dike. Aştî û çareserî wê bi civakbûnê bi pêş bikeve. Ji bo wê yekê bendewariyên civakê divê esas werin girtin. Dema maşetêk an jî sernivîsek hebe, dike ku bîngeha xwe tîr û tîjî be. Di navrokekê de tu tevlihevîyek tune be. Tu tiştêk jî civajê û jî gelan neyê veşartin. Divê bersiva “Heyet ji giravê vegeirîya?” were dayîn.